

உங்களால் இதை

செய்ய முடியும்!

[10:32-39]

எபிரெயருக்கு நிருபத்தை எழுதியவர், 10ம் அதிகாரத்தின் முடிவில், தமது வாசகர்கள் விழுந்து போய்விட மாட்டார்கள் என்ற நம்பிக்கையை வெளிப்படுத்தினார் (காண்க வசனம் 39). தமது உறுதிப்பாட்டை அவர்கள் பகிர்ந்துகொள்ள வேண்டும் என்று அவர் விரும்பினார். அவர்களைப் பற்றி அவர் இப்படிப்பட்ட உறுதிப்பாட்டைக் கொண்டிருந்தது ஏன்? மற்றும் அவர்கள் ஏன் தைரியமாயிருக்க வேண்டும்? 32 முதல் 39 வரையுள்ள வசனங்களில் பல காரணங்களை நாம் காணுகிறோம்.

இவ்வசனப்பகுதியைப் பற்றி நான் நினைக்கையில், ஒரு காட்சி என் மனதிற்கு வருகிறது: விளையாட்டுப் பயிற்சியாளர் ஒருவர் ஒரு பெரிய விளையாட்டிற்கு முன்னர், தமது குழுவினரை ஊக்கப்படுத்தினார்.¹ விளையாட்டில் வெற்றிபெறுதல் பற்றி அவர் பேசுகையில், “உங்களால் இதைச் செய்ய முடியும்! உங்களால் முடியும் என்று நீங்கள் அறிந்திருக்கிறீர்கள்! இந்தப் பருவத்தில் நீங்கள் அவ்வளவு அதிகமான விளையாட்டுகளில் வெற்றிபெற்றிருக்கிறீர்கள்; இதை நீங்கள் மீண்டும் செய்ய முடியும் என்பதை நான் அறிந்திருக்கிறேன். வெற்றி பெறுதல் என்பது எதை அர்த்தப்படுத்துகிறது என்பதை மாத்திரம் நினைத்துப்பாருங்கள். தம்புதல் என்பதே நீங்கள் செய்ய வேண்டிய யாவுமாக உள்ளது. உங்களால் முடியும்! இதைப் பற்றிய விஷயம் என்ன? நீங்கள் நம்புகிறீர்களா?” அந்த இடத்தில் குழுவினர் “ஆம்! ஆம்! ஆம்!” என்ற பல்லவியை உரத்துக் கூறுவதை என்னால் கற்பனை செய்ய முடிகிறது.

பிரசங்கியாருக்கு இருமடங்கு பணிபொறுப்பு இருக்கிறது என்று கூறப்பட்டுள்ளது: வேதனைப் படுபவர்களை ஆறுதல் படுத்துதலும் ஆறுதலாய் இருப்பவர்களை வேதனைப் படுத்துதலும் என்பவைகளே ஆகும். எபிரெயர் 10ல் 26 முதல் 31 வரையிலான வசனங்கள் “ஆறுதலாய் இருப்பவர்களை வேதனைப் படுத்துதலாக” இருக்கையில் 32 முதல் 39 வரையிலான வசனங்கள் “வேதனைப் படுபவர்களுக்கு ஆறுதல் அளிப்பவையாக” உள்ளன. மேலே சித்தரிக்கப்பட்ட பயிற்சியாளர் பற்றிய கருத்தைப் போன்றதாகவே இங்கு ஏற்படுத்தப்படும் கருத்துக்கள் உள்ளன, இத்துடன் மிகமுக்கியமான வேறுபாடு ஒன்றுள்ளது: எபிரெயக் கிறிஸ்தவர்கள் தங்கள் போராட்டத்தில் தேவனுடைய உதவியைப் பெற்றிருப்பார்கள். அவர்கள் உண்மையுள்ளவர்களாக நிலைத்திருக்கக் கூடுவதற்கு, குறைந்தபட்சம் நான்கு காரணங்களை நாம் கண்டறிகிறோம். செயல்விளைவில் அவர்களுக்கு, “... என்ற காரணத்தினால் நீங்கள் உண்மையுள்ளவர்களாக நிலைத்திருக்க வேண்டும்” என்று கூறப்பட்டது.

“நீங்கள் அறிந்துள்ளவற்றின் நிமித்தம்” (10:32, 34)

இந்த நிருபத்தைப் பெற்றுக்கொண்ட கிறிஸ்தவர்கள் “பிரகாசமாக்கப்பட்டிருந்தனர்” (வசனம் 32). “கிறிஸ்துவின் மகிமையான சுவீசேஷத்தின் ஒளி” (2 கொரிந்தியர் 4:4) அவர்களின் இருதயங்களில் பிரகாசித்து இருந்தது. அவர்கள் “பரலோகத்தில் அதிக மேன்மையும் நிலையுள்ளதுமான சுதந்திரம்” (எபிரெயர் 10:34) தங்களுக்கு உள்ளது என்பது அவர்கள் அறிவு வந்திருந்த விஷயங்களில் ஒன்றாக இருந்தது. கடந்த காலத்தில் அவர்களை அந்த சத்தியம் ஊக்குவித்திருந்தது; அவர்கள் தொடர்ந்து நிலைத்திருக்கும்படி அது அவர்களைத் தூண்ட வேண்டும்.

“நீங்கள் செய்தவற்றின் நிமித்தம்” (10:32-35)

எபிரெயருக்கு எழுதிய நிருபத்தின் வாசகர்கள் “நினைத்துக்கொள்ள” வேண்டியது அவசியமாக இருந்தது (வசனம் 32). நினைவில் வைத்திருத்தல் என்பது ஒரு சாபமாக இருக்கக் கூடும், ஆனால் அதுவே ஒரு ஆசீர்வாதமாகவும் இருக்கக் கூடும். எபிரெயருக்கு எழுதிய நிருபத்தை வாசித்தவர்கள் கடந்த காலத்தில் அனுபவித்திருந்த உபத்திரவங்களை இந்தப் பகுதி மறுகண்ணோட்டம் இடுகிறது (வசனங்கள் 32-34).² அவர்கள் இவற்றினூடே உண்மையுள்ளவர்களாக நிலைத்திருக்க முடிந்தது, ஏனெனில் தங்களுக்காக, மேன்மையான சிலவிஷயங்கள் காத்திருக்கின்றன என்று அவர்கள் புரிந்துகொண்டிருந்தனர் (வசனம் 34ஆ). அவர்கள் தைரியத்தை விட்டுவிடாது இருக்கும்படி வேண்டிக்கேட்டுக் கொள்ளப்பட்டனர் (வசனம் 35). எதிர்ப்புகள் இருந்தாலும் ஒரு காலத்தில் அவர்கள் உண்மையுள்ளவர்களாக இருந்தனர்; அதை அவர்கள் மீண்டும் செய்ய முடியும்!

“உங்களுக்கு வாக்குத்தத்தம்

பண்ணப்பட்டள்ளவற்றின் நிமித்தம்” (10:35, 36)

35ம் வசனத்தில், உண்மையுள்ளவர்களுக்கு வைக்கப்பட்டுள்ள “மிகுந்தபலன்” பற்றி நமக்கு நினைவூட்டப்படுகிறது. 36ம் வசனத்தில், எபிரெயருக்கு எழுதிய நிருபத்தை வாசித்தவர்கள் “வாக்குத்தத்தம்பண்ணப்பட்டதை” பெறக்கூடும்படிக்கு அவர்கள் விசுவாசத்தில் நிலைத்திருக்கும்படி ஊக்குவிக்கப்பட்டனர்.

ஒரு பயிற்சியாளர் பெரிய விளையாட்டிற்கு முன்பு தமது குழுவினருக்கு ஊக்கம் அளித்தது பற்றி முன்னதாக நான் சித்தரித்தேன். 36ம் வசனத்தை நான் வாசிக்கும்போது, பயிற்சியாளரின் குழுவினர் தோல்வியடைகையில் அவர்களை அவர் ஊக்குவித்தல் பற்றி நினைத்துப் பார்க்கிறேன். எழுத்தாளர், “விட்டுவிடாதீர்கள்!” என்று வேண்டிக் கேட்டுக்கொண்டார். “நீங்கள் அதை இன்னமும் செய்ய முடியும்!” “சகிப்புத்தன்மை” என்பதே எபிரெயக் கிறிஸ்தவர்களுக்குத் தேவையானதாக இருந்தது (வசனம் 36). “சகிப்புத்தன்மை” என்பது, “கீழாக நிலைத்திருத்தல்” என்று அர்த்தப்படுகிற “hupomone” என்ற கூட்டு வார்த்தையில் இருந்து மொழிபெயர்க்கப் பட்டுள்ளது. சமை (அல்லது பொறுப்பு) என்பதைத் தூக்கியெறிந்து விடுதல் அல்லது அதன் கீழ்நிலைத்திருத்தல் என்பதில் தேர்வு செய்தலை ஒருவர் கொண்டிருந்தால், “சகிப்புத்தன்மை” உடைய

நபர் அதன்கீழ் நிலைத்திருப்பார். தோற்றகால வாசகர்கள் கிறிஸ்தவத்தைத் தூக்கியெறிந்து விடுதல் பற்றிச் சிந்தித்துக் கொண்டிருந்தனர். அவர்களுக்குச் செயல்விளைவில், “விட்டுவிடாதீர்கள்! நீங்கள் விட்டுவிடாதிருந்தால், முதலாவதாக நீங்கள் கிறிஸ்தவர்கள் ஆனதற்காக வைக்கப்பட்டுள்ள நித்திய பலனை நீங்கள் பெறுவீர்கள்!” என்றே கூறப்பட்டது.

சகிப்புத்தன்மை என்பது வெறுமனே உயிர்பிழைத்திருத்தல் அல்லது வெறுமனே பொறுமையாகக் காத்திருத்தல் என்பதாக இருப்பதில்லை. இவ்விடத்தில், “சகிப்புத்தன்மை” என்பது “தேவனுடைய சித்தத்தின்படி” செய்தலுடன் சமானப்படுத்தப் பட்டுள்ளது. இது, என்னவிலை செலுத்த நேர்ந்தாலும், தேவனுடைய சித்தத்தின்படி செய்வதில் தொடர்ந்து நிலைத்திருக்கும் தீர்மானத்தைக் குறிக்கிறது.

“நீங்கள் விசுவாசிக்கும் விஷயத்தின் நிமித்தம்” (10:37-39)

10ம் அதிகாரத்தின் முடிவுப்பகுதியானது, ஆபகூக் 2:3, 4ல் இருந்து மேற்கோள் காண்பிக்கிறது. கிறிஸ்துவின் வருகை நிச்சயமாக நிகழும் என்பது இங்கு வலியுறுத்தம் பெறுகிறது (எபிரெயர் 10:37), எனவே வாக்குத்தத்தம் உறுதியானதாக உள்ளது. விசுவாசம் உள்ளவர்கள் “பிழைப்பார்கள்” என்பதை எழுத்தாளர் தெளிவாக்கினார், ஆனால் “பின்வாங்கிப் போகிறவன்மேல்” தேவன் பிரியமாக இருக்க மாட்டார் (வசனம் 38). அந்த இடத்தில் அவர், தமது வாசகர்கள் நம்பியிருந்தனர் என்பதில் தாம் கொண்டிருந்த ஊக்கமான நம்பிக்கையை விளக்கப் படுத்தினார். அவர்கள் பின்வாங்கிப்போக மாட்டார்கள், ஆனால் தொடர்ந்து விசுவாசத்தில் நிலைத்திருப்பார்கள் என்பதில் அவர் நிச்சயமாயிருந்தார் (வசனம் 39)!

நம்மைப் பற்றிய விஷயம் என்ன? நாம் விசுவாசத்தில் நிலைத்திருக்கும்படி கர்த்தர் இன்னமும் நம்மை ஊக்குவிக்கிறார். செயல்விளைவில் அவர், “உங்களால் அதைச் செய்ய முடியும்!” என்று கூறுகிறார். எபிரெயருக்கு எழுதிய நிர்ப்பத்தின் ஏவுதல் பெற்ற வார்த்தைகளின் மூலமாக அவர் நம்மிடம், தடைகள் இருந்தாலும், நாம் அவருக்கு நெருங்கி நிலைத்திருந்தால் (காண்க எபிரெயர் 13:5, 6) நாம் விசுவாசத்தில் நிலைத்திருக்க முடியும் என்று கூறுகிறார். “ஆம்! ஆம்! ஆம்!” என்பதே நமது பதிலாக இருக்கும் என்று நான் நம்பிக்கையாயிருக்கிறேன்.

குறிப்புகள்

¹10:32ல் “போராட்டம்” என்று மொழிபெயர்க்கப்பட்டுள்ள (athesis என்ற) கிரேக்க வார்த்தை “விளையாட்டு வீரர்களின் போட்டி” என்பதையே நேரடியாகக் குறிக்கிறது (W. E. Vine, Merrill F. Unger, and William White, Jr., *Vine's Complete Expository Dictionary of Old and New Testament Words* [Nashville: Thomas Nelson Publishers, 1985], 121).

²12:4ஐ முன்னெதிர் நோக்குங்கள். இந்த எபிரெயக் கிறிஸ்தவர்கள் வேதனை நிறைந்த உபத்திரவத்தைக் கடந்து செல்ல வேண்டியிருந்தது, ஆனால் அவர்கள் இன்னமும் வேதசாட்சியாக மரித்தல் என்ற விஷயத்தில் துன்புறவில்லை.